

הפטרה לשבת הגדול (למנהג השאמי)

תרי עשר מלאכי סימן ג

קדם יי. ומא ממון נתהני לנא. ארי נטרנא מטרת מימריה. וארי הליכנא במכיכות רוח. מן קדם יי צבאות: ט ועתה אנחנו מאשרים זדים גם-נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: וכען. אנחנא משבחין רשיעין. אף אתקיימו עבדי חטאה. אף נסיאו. קדם יי ואשתיתבו: ט אז נדברו יראי יהוה איש אל-רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: כ כן ממללין. דחליא דיין גבר עם חבריה. וגלי קדם יי ושמיע קדמוהי. ואפתיב. ספר דכרנא קדמוהי לדחליא דיין. ולדמחשבין ליקרא שמייה: י והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על-בנו העבד אתו: ויהו קדמי. אמר יי צבאות. ליומא. דאנא עתיד למעבד סגלתא. ואחוס עליהון. כמא דחייס גברא. על בריה דפלא יתיה: יח ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: ותתובון ותחזון. בין צדיקא לרשיעיא. בין דפלאו קדם יי. לדלא פלאו קדמוהי: פ יט כיהנה היום בא בער פתגור והיו כל-זדים וכל-עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: ארי הא יומא אתי. בעיר פתגורא. ויהוון כל רשיעיא. וכל עבדי חטאה חלשין בקשא. וילחיד יתהון יומא דאתי. אמר יי צבאות. דלא ישבוק להון בר ובר בר: כ וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: ותדנח לכוון. דחלי שמי שמשא דזכו. ואסותא בכנפיה. ותפקון ותסגון כעגלי רבקה: כא ועסותם רשעים כיהו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: ותדושון רשיעין. ארי יהוון קטמא. תחות פרסת רגליכון. ביומא דאנא עביד. אמר יי צבאות: פ כב זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על-כל-ישראל חקים ומשפטים: אדכרו. אורייתא דמשה עבדי. דפקידית יתיה בחורב על כל ישראל. לאלפא יתהון קימין ודינין: כג הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: האנא שלח לכוון. ית אליה נביא. קדם. מיתי יומא דעתיד למיתני מן קדם יי. רבא ודחילא: כד והשיב לב-אבות על-בנים ולב בנים על-אבותם פן-אבוא והפיתי את-הארץ חרם: ויתיב לב אבהון על בנין. ולב בניא על אבהתהון. דלמא אתגלי. ואשפח ית ארעא בחובהא ואמחינה גמירא: (וחזור על הפסוק) הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא:

ד וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם בימי עולם וכשנים קדמנית: ויתקבל קדם יי. קורבן אנש יהודה ויתבי ירושלם. ביומי עלמא. וכשנין דמלקדמין: ה וקרבתני אליכם למשפט והייתי א עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר-שכיר אלמנה ויתום ומטי-גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: ואתגלי עליכון למעבד דינא. ויהי מימרי בכון לסהיד מוחי. בחרשיא ובגיפאי. ובדמשתבעין לשקרא. ובאנסי אגר אגירא. ארמלא ויתם ומסטון דין גירא ולא דחילו מן קדמי. אמר יי צבאות: ו כו אני יהוה לא שגיתי ואתם בני-יעקב לא כליתם: ארי. אנא יי לא אשגיתי קימי דמן עלמא. ואתון בני יעקב אתון מדמן דמן דמית בעלמא הדין דיניה פסיק: ז למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: למימי אבהתכון. סטיתון מן קיימי ולא נטרותון. תובו לפולחני ואתפני במימרי לאיטבא לכוון. אמר יי צבאות. ואם תימרון כמא נתוב: ח היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה: הירגו גבר קדם דינא. ארי אתון מרגזין קדמי. ואם תימרון כמא ארגיזנא קדמך. במעשריא ובתרומתא: ט במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: בלטותא אתון מתלטון. וקדמי אתון מרגזין: עמא פלהון: י הביאו את-כל-המעשר אל-בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם-לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד-בלי-די: אמר נביא איתיאו ית כל מעשריא לבית אוצרא. ויהי פרוס לדמשמשין בבית מקדשי. ונסו כען קדמי בהדא. אמר יי צבאות. אם לא אפתח לכוון. ית פוי דשמיא. ואחית לכוון. טובא עד דתימרון מסת: יא וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את-פרי האדמה ולא-תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: ואזוף לכוון במחבלא. ולא יחביל לכוון ית אבא דארעא. ולא תתביל לכוון גפנא בחקלא. אמר יי צבאות: יב ואשרו אתכם כל-הגוים כיהתהו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: וישבחון יתכוון כל עממיא. ארי תהון אתון יתבין בארע בית שכינתי ועבדין בה רעותי. אמר יי צבאות: פ יג חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה-נדברנו עליך: תקיפו קדמי. פתגמיכון אמר יי. ואם תימרון. מא אסגינא למללא קדמך: יד אמרתם שוא עבד אלהים ומה-בצע פי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות: אמרתון. לא להנאה מן דיפלא